

[Horn.]

skabelighed — grund til at skrive sig bag øret i denne sag.

Jeg anbefaler lovforslagene til vedtagelse.

Holmberg: Den højtærede minister var åbenbart skuffet over mig. Jeg håber, det mere gælder den tale, jeg holdt i dag, og jeg formoder, at skuffelsen kom frem i anledning af min stilling til motorvejene, som ministeren måske mente knap nok var tilstrækkelig klar. Men det sker jo en gang imellem, at vi gensidig bliver skuffet over hinanden.

Jeg skal lige kort kommentere, hvad jeg sagde før om motorvejene, og så kan jeg jo også her fremdrage min skuffelse over ministerens argumentation med hensyn til vejdirektoratet. Jeg kan ikke se, det tjener noget som helst formål at argumentere, som ministeren gjorde, og næsten skyde mig i skoene, at jeg havde sagt, at vejdirektoratet bar skylden for, at der ikke blev bygget motorveje. Det eneste, jeg nævnte i den forbindelse, var den prognose, som vejdirektoratet har tilstillet folketinget. Jeg gjorde opmærksom på, at den var forkert; men det er måske naturligt, at den var forkert, for det er svært at bedømme udviklingen. Vi fik for nogle år siden at vide, at det drejede sig om 5,5 milliard kr., og nu nævnes tallet 10 milliarder. Det er klart, at vi bare har embedsmændene i vejdirektoratet til at foretage den slags opstillinger for folketinget; og at det endvidere også har betydning i forbindelse med det, som folketinget senere skal planlægge, er en selvfølge. Men at anlægge betragtninger derudover, sådan som ministeren gjorde, kan jeg ikke se tjener noget som helst formål — i alle tilfælde ikke noget fornuftigt formål.

Når ministeren så nævnte min stilling i øvrigt til de to lovforslag — det ærede medlem hr. Horn var inde på det samme — og ville hævde, at jeg før havde taget en anden stilling, synes jeg alligevel, det er ganske nyttigt at drage frem, hvad der blev sagt, sidste gang vi drøftede netop statsveje. Det var den 16. november 1961 — det står i tidenden sp. 967 — da vi havde debat om en fælles vej- og jernbanebro over Store-Bælt, hvor også statsveje blev nævnt.

Jeg citerer ganske kort mit svar til det ærede medlem hr. Horn, der havde talt om statsveje. Jeg sagde:

„Vi kan kalde dem, hvad vi vil, men det er rigtigt, at når der er tale om 100 pct.s refusion fra staten, nærmer vi os, hvad man kan kalde statsveje.“

Og jeg tilføjede:

„Navnet kan være ligegyldigt, men man behøver jo ikke at sætte en stor statsadministration i gang af hensyn til deres administration og vedligeholdelse. Det kan godt være amterne, der klarer disse ting, . . .“

Her er jeg ikke spor i uoverensstemmelse med den tale, jeg har holdt i dag.

Endvidere nævnte jeg i mit svar til ministeren, samme dag vi diskuterede det — det står i tidenden sp. 1017 — bl. a. også, at ministeren ikke skulle regne med, at vi tænkte på en ændring med hensyn til amtsvejene og hovedvejene. Jeg sagde her:

„Det, jeg var inde på, var statsvejene; de har nemlig en karakter, som næsten er helt modsat de øvrige vejes, og med hensyn til statsvejene mener vi stadig, det er rigtigt, at der bliver 100 pct.s refusion både til planlægning og til vedligeholdelse, men det gælder altså for vort vedkommende bare motorveje.“

Jeg synes, det var unødvendigt for mig at nævne dette, men hermed har jeg gjort rede for det, jeg har sagt før; der er altså ikke uoverensstemmelse. Havde der i øvrigt været det, kunne det måske også være ganske naturligt, når der nu er gået et stykke tid og vi har fået forskellige nye argumenter frem. Men der er altså ikke nogen uoverensstemmelse.

Jeg har altså i dag givet udtryk for velvilje over for tanken om, at vi i hvert fald kan drøfte de bestående ejerforhold vedrørende de kommende motorveje, om de skal henhøre under amterne eller under staten.

Arne Larsen: Jeg skal ikke nægte, at jeg blev en lille smule skuffet over den højtærede ministers besvarelse af mine spørgsmål.

Spørgsmålet om belysningsudgifterne synes jeg at man burde tage et videre hensyn til, ikke alene på hovedlandevejsstrækning-